

O lumină din a nopții stele

Lucian-Horațiu Hînsa

Câtă naturalețe
În a sa blândă suplețe!
Brațele sale-mărgăritare,
Fruntea-o floare,
Sărutul de soare.

Și câtă poezie i-a fost dat, și ce magie! -
O lumină din a nopții stele
Călcând pragul vieții mele.

Să fie înger dintre cei mai mari?
Ochii săi sunt legendari:
Mare-albastră-n luciu fin
Flacăra de vis divin.

Trecut sau viitor,
Un fapt e sigur - te ador!
Când îmi zâmbești, tu mă-nflorești
Când mă pătrunzi, tu mă afunzi
În albastrul visător
Cel al nopților de somn ușor.